

Ljubljana, 7./IX. 1922. — II./36.

Emil D. Stefanović
lastnik in odgovorni urednik.

Delavsko časopisje je važno orožje v razrednem boju!

Zato je dolžnost vsakega sodru-
ga, da časopis širi, ga naroči in —
plača!

Zbirajte nove naročnike!

Nabirajte za tiskovni sklad!

Širite »Delavske Novice«!

„Delavske Novice“, Ljubljana, Turjaški trg 2.

»DELAVSKE NOVICE«:

posamezna številka stane 3 K
za SHS mesečna naročnina 12 K
za inozemstvo meseč. naroč. 20 K
Za Ameriko letna naročnina 2 Dol.

Vsled povišanih poštinskih stroškov
smo morali list za inozemstvo po-
dražiti. Upravništvo.

**Prosimo naročnike, ki še niso porav-
nali naročnine, da to takoj store, ker
ne moremo preje list na 4 straneh iz-
dajati.**

Upravništvo.

V. F.

K državni konferenci neodvisnih strokovnih organizacij.*

Po Obznani in po objavi »zakona
o zaščiti države« so centrumaši in
socialni demokratje napeli vse sile in
se, zlasti prvi, posluževali vseh sred-
stev, da spravijo proletarijat v na-
ročje svojih političnih in strokovnih
organizacij. Sedaj se nahajamo že v
drugem letu izjemnega režima, cen-
trumašem in socialistom so stali vsi
virji, vsa podpora oblasti na razpo-
lago in vendar niso mnogo dalje, ka-
kor pa so bili v začetku režima.

Temu se ni čuditi. Njihov neuspeh
se ima pripisati številnim vzrokom.
Mislim pa, da so glavni naslednji:

1. Skrajno vnetja in uslužna po-
moč, s katero so jim šle na roko dr-
žavne, zlasti policijske oblasti; po-
daritev strokovnih arhivov, blagajn,
delavskih domov itd.

2. centralistična politika v parla-
mentu in v proletarskem gibanju, ki
so jo vganjali kot zvesta rezerva da-
našnjega režima.

3. njihova komaj pritajevana na-
vdušenost za izjemne zakone, ki naj
bi jim pripeljali komunistično delav-
stvo v odprto naročje. Držanje v
protikomunističnih procesih.

4. dejstvo, da boj njihovih politič-
nih, strokovnih in gospodarskih or-
ganizacij ni veljal neustavnemu, pro-
tiljudskemu in protidelavskemu re-
žimu, ampak je šel skoro izključno
proti proletariatu, ki je bil prej v vr-
stah komunistov. V tem protidelav-
skem boju so delali velikanske kon-
cesije kapitalističnemu, reakcionar-
nemu režimu, kot svojemu zavezni-
ku, tako da je danes delavstvu prišlo
takorekoč ob vse svoje socialne pri-
dobitve.

5. dejstvo, da stoje njihove stro-
kovne in gospodarske organizacije
kot dekle v službi politične sociali-
stične stranke Jugoslavije. To poli-
tično službovanje strokovnih organi-
zacij je že v načelu pogubno, v špe-
cialnem slučaju SSJ pa naravnost
številčno katastrofalno za njihove
strokovne organizacije, ker večine

slovenskega, hrvaškega in srbskega
delavstva nikdar ne bo mogoče pri-
dobiti za sedanjost »Socialistično
Stranko Jugoslavije«.

»Socialisti« so se torej morali
skrahirati v svojem pogonu za de-
lavstvom.

Delavstvo v Jugoslaviji, ki je
ostalo brez vsake obrambe in nave-
zano le nase je začelo iskati novih
poti in novih metod svojega razred-
nega zbiranja. Kakor je to bil slučaj
po burni primitivno-revolucionarni
dobi začetkom 19. stoletja v Angliji,
se je tudi v Jugoslaviji iz razmer sa-
mih kot rešilno geslo za proletarijat
porodil vsesplošni klic za neodvis-
nimi strokovnimi organizacijami, za
tem, da se vse delavstvo ene stroke,
ene industrijske veje združi v skupno
strokovno organizacijo, pristopno
vsakemu delavcu brez razlike poli-
tičnega prepričanja, a na razrednem
temelju.

Zoper to geslo je nastal velik od-
por v političnih strankah, ki imenu-
jejo sebe »delavske«, »socialistične«
itd., ki pa niso ustvarjale in niso ra-
bile strokovnih organizacij v druge
namene, kot da zagotove političnim
strankam pri volitvah glasove. Mno-
gi so se ustrašili za svoje sedanje ali
pa v bodočnosti željene in pričako-
vane mandate. Med strankarji je na-
stal splošen strah pred »sindikaliz-
mom«.

Navzlic silnim težkočam so se za-
čeli neodvisni sindikati ustanavljati
in se vedno bolj širijo. Doslej so osta-
li brez prave medsebojne zveze, ker
so se porajali spontano po raznih po-
krajinah. Nastopa pa čas, ko se bodo
morali vsi ti posamezni in nepove-
zani organizmi zblíževati in iskati
prirodnih potov, ki vodijo k mogoč-
ni strokovni organizaciji vsega de-
lavstva v državi na način, najbolj
primeren danim razmeram in obe-
nem najbolj koristen za solidnost in
trajnost stavbe.

Nekatere pokrajinske strokovne
organizacije, ki so združene v po-
krajinskem Medzveznem Strokov-
nem Odboru v Belgradu so, uvidev-
ši to potrebo, sklenile sklicati držav-
no konferenco vseh neodvisnih stro-
kovnih organizacij s posebnim ogle-
dom, ki je v izvodu in prevodu izšel
tudi v »Delavskih Novicah«. Taka
državna konferenca je jako dobra in
potrebna reč. Če pa hoče uspeti,
mora biti tudi organizatorično dobro
pripravljena in vladati mora čim
večja jasnost o stvareh, o katerih bo
razpravljala in o principih, ki naj

združijo razbito delavsko armado v
državi.

Potrebno je, da vse organizacije,
ki se mislijo vdeležiti konference,
predhodno natanko razpravljajo o di-
rektivah, ki jih bodo dale svojim
delegatom, da se ne bo zgodilo, ka-
kor še skoro vedno, da bi le par glav
vse razmislilo in pripravilo in se po-
tem na hitro roko nekaj odglasovalo,
kar ne bi moglo držati, ampak bi
ostalo samo na papirju. Organizacija
delavskega gibanja je prekomplici-
rano vprašanje, da bi se dalo stisniti
v ozke teoretične modele. Ker je
živlensko vprašanje širokih množic,
morajo o njem razmišljati tudi te ši-
roke množice, morajo govoriti obziri
na dobo, kraj, razmerje sil med raz-
redi, notranjo in svetovno situacijo,
na morje drugih faktorjev...

Če se to zgodi, bo imela stavba
globoke in mogočne temelje in ne bo
se bati vsakega piša, da jo podre.
Kot predmet takega razmišljanja po-
stavim danes par predvdkov. Po-
drobno razpravljati mislim o njih v
naslednjih številkah »Delavskih No-
vic«.

Načela, v znamenju katerih naj bi
se vršila državna strokovna konfe-
renca, naj bi bila po mojem mnenju
sledenja:

1. Udeležijo naj se samo obstoječe
organizacije in sicer one, ki stoje na
stališču popolne politične neodvisno-
sti, t. j., ki ne stoje pod diktatom no-
bene politične stranke.

2. Delegete za to konferenco vo-
lijo dotične strokovne organizacije
po načelu proporca.

3. Načelno se morajo izjaviti vse
strokovne organizacije za popolno
politično nevtralnost in za veseljo-
nost, t. j., da so za to, da se vse de-
lavstvo iste stroke oz. industrijske
veje združi v eno samo strokovno
organizacijo in da pri sprejemu ne
sme igrati politična pripadnost no-
bene vloge.

4. Težiti se mora za tem, da po-
stanejo take organizacije enotne za
celo državo. Ker pa je enostavni cen-
tralizem za enkrat nemogoč in bi bil
celo poguben, se izvede koncentraci-
ja na način, ki je najnaravnejši in
brez nevarnosti: t. j. najprej po po-
krajinah. Da se vstvari nad vse po-
trebna skupna zveza vseh organi-
zacij za celotno državo, se izvoli Osred-
nji Strokovni Odbor, v katerem so
zastopane vse pokrajine po številu
organiziranih članov. Važno je po-
vdati, da dosedanje skušnje ne do-
puščajo, da bi v centralnem odboru
bili ljudje iz ene same pokrajine ali
celo iz enega samega mesta. Pač pa
naj ima centralni odbor svoje ožje
poslovno tajništvo na enem mestu.

5. Centralni Strokovni Odbor iz-
reka važne sklepe, veljavne za celo
državo le sporazumno s pokrajinski-
mi centralami, ki se zopet v svoje
strani morajo posvetovati s posa-
meznimi strokovnimi organizacijami.

6. V celokupnem življenju neod-
visnih strokovnih organizacij mora
vladati najširša proletarska demo-
kratičnost. Noben odbor se ne sme
»postaviti«, »imenovati«, noben
funkcionar »kooptirati«, temveč vse
instance se morajo voliti po natanč-
no določenem statutu. Podana mora
biti zlasti najširša kontrola, ki mora

biti zlasti natančna v denarnih stva-
reh.

Proletariat teži povsod za čim
širšo, čim kompaktnjšo, čim enot-
nejšo in torej tudi močnejšo organi-
zacijo. Pri tem pa se ne sme delati
skokov, ki so lahko usodepolni. Rav-
notako pogubno pa bi bilo ovirati
prirodni združevalni razvoj proletar-
skih organizacij. Da so zgornji prin-
cipi tisti, ki varno in gotovo vodijo
k zaželenemu tipu velikih enotnih,
vesoljnih, mogočnih in trajnih stro-
kovnih organizacij, bodo dokazovali
nadaljni članki.

Strokovna komisija za Slovenijo in rudarske stavke.

»Delavec«, glasilo strokovne ko-
misije za Slovenijo je čutil potrebo,
da napiše nekaj vrst o končanem
mezdnem gibanju rudarjev.

Da bodo sodruzi rudarji spoznali
gospodo okoli »Delavca« še bolje,
kakor jo že itak poznajo s soc. patri-
otskih časov, prinašamo v nasled-
njem članku v celoti.

Evo Vam, kaj piše gospoda, ki je
sprejela v družbi svojih bratov iz
Glavnega radniškega Saveza mi-
ljonska premoženja razpuščenih stro-
kovnih organizacij in Komunistične
stranke iz rok belgrajske policije:

Rudarska stavka — končana.

Uspeh stavke 16 odstotno povišanje te-
meljne plače!

Vsaka kritika te stavke je od več, če
si na podlagi številnih ogledamo uspehe. Da
si bodo naši člani napravili svojo sodbo
priobčujemo tabelo, ki nam kaže koliko so
dobivali rudarji plače pred stavko (všteto
je tudi 20 K na šiht ki ga je družba prost-
voljno dala) in koliko so si s stavko prido-
bili. Prve številke v tabeli značilno prejšnjo
in druge sedanjost plačo.

Katego- gorija	Plača pred stavko	Plača po stavki	Plača se je zvišala stan.
I.	72 K	92 K	20 K
II.	48 "	83 "	18 "
III.	57 "	70 "	13 "
IV.	48 "	57 "	9 "

Doklade kakor: osebna draginjska do-
klada, družinske doklade in nabavni pri-
spevek ostanejo neizpremenjene v veljavi
torej so se zvišale le temeljne plače.

Ce pomislimo, da so se rudarske plače
zvišale zadnjikrat meseca februarja potem
bo vsakomur jasno, da to, kar so si rudar-
ji sedaj »pridobili« ni v nikakem razmerju
z narastlo draginjo.

Edina tolažba, s katero »neodvisni« vo-
ditelji rudarje tolažijo je, da se bodo od-
slej rudarske plače vsaka dva meseca re-
gulirale na podlagi narastle draginje. K
temu je treba povedati da je to sicer dober
sistem (mi ga povsod uvajamo) ali malo
pomaga odslej hoditi za draginjo, če so pa
sedanje plače najmanj 50 % za draginjo
zaostale.

Povrh je pa treba povedati še to, da so
ravno ti ljudje, ki se sedaj na to vejo obe-
šajo, najbolj kričali proti temu sistemu. Uni-
ja slov. rudarjev je že 1. aprila 1. 1919. skle-
nila tako pogodbo, pa so ravno oni celo leto
kričali proti temu sistemu, češ, plače se
morajo za več zvišati kakor pa draginja.
Takrat so bili ti ljudje še v naši organiza-
ciji, pa so ruvali toliko časa, da so organi-

*) Uredništvo odpira s tem člankom
prepotrebno debato o organizacijskih in na-
čelnih temeljih delavskega strokovnega gi-
banja, želeč, da čim več sodrugov izrazi
svoje mnenje v »Delavskih Novicah«. —
Op. ur.

zacija prisilili, da je dotično pogodbo 1920. meseca aprila odpovedala.

Če primerjamo njihovo tedanje kričanje, ki so ga gonili toliko časa, da so organizacijo razbili »ker je premalo zahtevala« z njihovim sedanjim »bremzanjem« in tolaženjem potem si lahko mislimo, da imamo opravka z otroci ali lopovi.

K stavki sami je treba tudi marsikaj pripomniti, kajti tudi ta stavka je živ zgled kako se stavk delati ne sme.

Pred vsem tista zajča strahopetnost, kokršne dosedaj še nismo nikjer toliko opazovali. Na pogajanjih, ki so se vršila pri Pokrajinski upravi so ti junaki kar očitno kazali, kako se menda sami sebe boje. Če je kak zaupnik-delavec kakšno le nekoliko bolj korajžno spregovoril že so priskočili voditelji kakor: Štefanović (neodvisni), Gosar (klerikal) in Brandner (narodni »socialisti«) da so mu dopovedali v kakšno nevarnost se podaja. Ko pa je prispela novica, da je došla v Trbovlje kompanija vojakov so bili ti ljudje bodisi od pravega ali od navidezne strahu kar trdi in pokrajinski namestnik je imel lahko delo z njimi.

Zgodovina bo odgrnila tajinstvene zaveske te stavke, mi trdimo pa že danes, da je ali Trboveljska družba ukanila delavske voditelje, ali so pa voditelji farbali rudarje.

Če preiščujemo zakaj so se vse organizacije razun naše, branile sklicavati shode v revirjih, ko to vendar shodi med stavko nujno potrebni. Če preiščujemo dalje zakaj so voditelji kazali toliko očitnega strahu, ter s tem uplivali na zaupnike, ko so imeli vendar 12 tisoč rudarjev za seboj in povrh še dobro konjunkturo, kajti železnica je morala takoj prve dni ustaviti kar tri tranzitne vlake. Če dalje opazujemo te ljudi sedaj, ko sklicujejo shode, ter pripovedujejo rudarjem, da so jim izvojevali 60 % boljše plače v resnici so dobili pa le 16 % potem postajamo vedno bolj uverjeni, da je Trboveljska družba ukanila ne voditelje, temveč rudarje s pomočjo njihovih voditeljev.

Pametni rudarji, ki znajo misliti s svojo glavo bodo sedaj uvideli, kdo ima in je imel do sedaj prav. Ti nam bodo pomagali odstraniti demagoge iz delavskih vrst ter upoštevati veliko in močno organizacijo.

Oni pa, ki še sedaj ne bodo sprevideli, da imajo opravka z navadnimi kapitalističnimi agenti, za one naj pa velja pregovor:

Ko laž odebeli, da se jo že otiplje — pravi tepec šele z zobmi zaškriplje!

V prvi vrsti bi svetovali člankarju, naj se gre predvsem učiti računat, ko trdi na podlagi svojih tabel, da so rudarji dosegli pod vodstvom neodvisnih 16 % zvišanje temeljne plače. Da bi bil toliko zloben, da je nalašč in vedoma napisal neresnico, skoro ne moremo verjeti. Ali ne pozabimo, da so zmožni vsake lumparije.

Ker številke ne lažejo in se ž njimi ne da goljufati, navajamo v naslednjem na podlagi »Delavčeve« tabele procentuelno zvišanje temeljnih mezd po stavki:

I. kategorija:	27.7 %
II. »	27.6 %
III. »	22.7 %
IV. »	18.7 %

Iz tega je razvidno, da znaša celo pri najnižji kategoriji procentuelno zvišanje več kakor 16 %. Povprečno zvišanje pa znaša 24 %. Iz tega se vidi, da je hotel »Delavec« varati delavstvo z vedoma napačnimi podatki, računajoč s tem, da se itak ne bo nihče oglašil.

Ali lopovščina ne tiči samo tu! Pisun, ki je pisal članek je vzel za podlago svojemu računu temeljne mezde z dne 29. julija t. l., t. j. z dne, ko je družba razglasila, da poviša temeljne mezde vseh štirih kategorij za 20 K, dočim je odklonila vsako nadaljnje zvišanje in pogajanje. Posledica tega je bila: izbruh stavke, za katero je dal poslednji povod prepo- ved shodov.

Teh 20 K povišanja gospoda ne upošteva. Ali mar mislijo, da je družba dala teh 20 K v dar rudarjem? Prokletu trd je bil boj za teh 20 K. Organizacija jih je priborila v boju. Vemo, da bi radi zamočali teh 20 K, ker so Vam na potu v računu. Boj za teh prvih 20 K — se je vršil od 20. aprila t. l. do 29. julija t. l., torej skoraj četrt leta. Če pregledamo boj rudarjev, ne bomo spregledali tega prvega uspeha, ki je bil dosežen brez stavke, ki pa je bistveni del rudar-

skega uspeha, vsled česar ga je upoštevati pri računu. Kdor je pošten, bo vzel za podlago računa naslednjo tabelo:

Kat.	Zasluzek pred 29. VII. 22	Zasluzek po stavki	Absolutno zvišanje
I.	52 K	92 K	40 K
II.	45 „	83 „	38 „
III.	37 „	70 „	33 „
IV.	28 „	57 „	29 „

Procentualno se je torej zvišala temeljna mezda v posameznih kategorijah:

I.	76.9 %
II.	84.4 %
III.	89.1 %
IV.	103.5 %

Iz tega se jasno vidi, da sta dosegli procentualno največje zvišanje III. in IV. kategorija, dočim se dobi na podlagi »Delavčeve« tabele čisto napačno sliko. Povprečno zvišanje torej znaša pri temeljni plači 88 %.

Slučaj je hotel, da poroča »Delavec« v isti številki o gibanju usnjarskega delavstva v Ptuj, ki ga je vodila »Strokovna komisija«. In kaj mislite, koliko so dosegli? Celih 15 odstotkov.

Mislimo, da našim številkam ni treba ničesar več dodati, da spoznajo sodrugi gospodo pri »Delavcu«.

Da pa bo slika še jasnejša, dodamo še eno tabelo, pri kateri smo vračunali K 27.— draginjske doklade, ki jo dobiva vsak delavec na siht in K 6.40 nabavnega prispevka na siht. Te doklade so ostale nespremenjene.

Kat.	Zasluzek pred 29. VII.	Zasluzek po stavki	Zvišanje v %
I.	85.40 K	125.40 K	47 %
II.	78.40 „	116.40 „	47 %
III.	70.40 „	103.40 „	48 %
IV.	61.40 „	90.40 „	47 %

Tako pa izgleda uspeh, če upoštevamo celokupne prejemke rudarja. Celo pri tem neugodnem računu dosega zvišanje prejemkov 47 % in ne 16 % kakor trdi »Delavec«.

Kljub temu pa nam je jasno, da daleko nismo dosegli tega, kar nam gre z ozirom na draginjo zlasti kar se tiče draginjskih doklad za ženo in otroke.

Vprašanje pa je, kje leži vzrok, da nismo tega dosegli. »Delavec« trdi, da so bili zaupniki prestrašeni in ker niso sklicevali shodov kakor so to zahtevali patriotje, očita jim, da so navadni kapitalistični agenti — torej plačani od družbe.

Odgovarjamo čisto stvarno na to brezstidno izzivanje, ki so ga zmožni le naši »socialisti«.

Uspeh organizacije je v prvi vrsti odvisen od dejanske moči proletarijata v dotični deželi. Pri nas v Jugoslaviji je industrijski proletariat še številno slab, vsled česar vlada zakon za zaščito države in socialnega patriotizma. Rudarsko stavko je vodila neodvisna zveza rudarskih delavcev pod režimom izjemnih zakonov, ki niso naperjeni proti Vam, gospoda pri »Delavcu«, marveč proti razrednim organizacijam in proti stavkam. Naša organizacija je še mlada in oblasti preže neprestano, kdaj bi jim dali priliko, da razpuste to našo organizacijo in nas zopet izroče samovolji družbe in oblasti. Bil je to prvi boj zveze. Mi prav dobro vemo, da bi Vi radi imeli, da bi bili štrajkali do nezvesti in ste že komaj čakali, kedaj nas razpuste, da bi bili potem lahko v kalnem ribarilu. Ker Vam tega veselja nismo napravili, ste divji, ker predobro čutite, kako narašča naša organizacija in se utrjuje v medsebojni solidarnosti, dočim Vaša Unija poka na vseh koncih in prihaja delavstvo iz Unije v naše vrste, zavedajoč se, da je to ona »velika in močna organizacija«, o kateri Vi sanjate. Imeli ste jo svojčas in sami ste jo vodili, ali ker ste bili nesposobni, Vas je delavstvo zapustilo. Mi se smejimo Vašemu divjanju in Vas preziramo, ker ste navadni agenti provokaterji.

(Konec prih.)

Razno.

Stavka lesnih delavcev v Ljubljani.

V šestem tednu stavka mizarjev poteka mirno, stavkujoči se drže dobro, ker vedo, da je njihova organizacija nepremagljiva. Razne špekulacije in snubitve delodajalcev, kakor na primer »pridite vsaj Vam plačam kolikor hočete« in da »bodo dobili delavce iz inozemstva« itd., vse ne pomaga nič, delavstvo vstraja dalje pri svojih zahtevah, od katerih ne odstopi niti za mrvice. V tem je najlepši dokaz, za kaj je šlo v boj.

Za informacijo javnosti naj služi sledeče pojasnilo: srednja plača mizarjskega pomočnika znaša na uro 18 kron, (reci in beri osemnajst kron). Kako naj potem izhaja, ako ima še poleg žene, ki povečini nič ne zasluži, še 3 do 4 otroke pri današnji draginji, ko stane kg moke 32 kron, kg jnasti pa celih 172 kron. Naj javnost sodi in računa sama. Potem pa pridejo gotovi elementi in hočejo dokazati, da naše zahteve niso upravičene. Ne vem kaj je še upravičeno.

Sami delodajalci so pa že zdavnaj zvišali svoje zaslužke, kar znači, da delajo že celo poletje s 100 %. Sedaj pa tarnajo, da ne morejo dati tega, kar delavstvo zahteva. Mi jim pa bomo prinesli še boljše dokaze, naj sledi za danes eden. Neko delo se je prevzemalo v Ljubljani in so mojstri stavili svoje proračune, potem pa pride eden iz dežele in prevzame isto delo za 120 % ceneje kot pa ljubljanski mojstri in dotični tudi danes plačuje svoje delavce 4 do 5 kron na uro več nego v Ljubljani. Toliko za danes, prihodnjič več.

Mizar.

Iz Krmelja pri Št. Janžu.

Tukajšnji rudarji so pred več meseci stavili zahteve za povišanja mezd, na katere zahteve pa debeli bogatin Jakil ni hotel odgovoriti. Na energično intervencijo S. Bogveja je vendar sklical za 22. avg. Jakil obravnavo, katere so se vdeležili zastopniki delavstva in pet debelih bogatih Jakilov, ki so rjovelj na delavske zastopnike, kakor azijski tigri. Ta dan ni prišlo do sporazuma. Delavstvo je hotelo spontano iti v stavko. Na to so sklicali shod za dne 27. avgusta, kateri je pa bil zelo buren, ker je hotelo delavstvo dati duška svoji prekipeli jezi. Ko je poročevalec shoda s. Bogve delavstvu razjasnil, da se bo vršila še ponovna obravnavo, katera pa bo uradna, in da se bo na to pritiralo podjetnika, da bo ugodil upravičenim zahtevam, na to so se izjavili delavci, da počakajo te obravnave, ne da bi šli v stavko. Nato je sklicalo rud. glavarstvo obravnavo na 1. septembra, kateri je predsedoval rudarski nadsvetnik ing. Pehani. Ko ta obravnavo otvoril, začne takoj protestirati Jakil ml. da s. Bogve ne sme prisostvovati pogajanjem kot zastopnik delavstva, ker je na shodu žalil podjetje. Njegova zahteva je zbudila le smeh med delavskimi zastopniki — kako to ali se sedaj tudi debelih kapitalistov ne bo več smelo napadati na shodu, da bodo potem še lažje gulili delavstvo. — Na energični protest s. Bogveja je vendar pristal podjetnik, da se pogaja. Podjetnika je pomagal braniti ing. Červenka, delavstvo je pa zastopal s. Bogve, tajnik »Zveze rud. delavcev« in 6 delavskih zaupnikov.

Po dolgi obravnavi je prišlo do zaključka, da se povišajo mezde delavcem ravno za toliko procentov, kakor so se povišale pri Trb. prem. družbi. Prisilili smo Jakila, da je moral priznati to vprašanje. Najbolj se je pa zvijal, ko smo zahtevali, da mora tudi v Krmelju veljati točka 8, katero so pogazili v mesecu januarju »social denuncianti«. Naposled se je vendar tudi Jakil podal, da se naj regulirajo plače na podlagi draginje — vsakih 8 tednov.

»Sodrugi« zopet je uspeh, katerega je izvojevala še mlada org. Zveza rud. delavcev za Slovenijo. Ne mislite pa rudarji, da pa je s tem Vaša borba končana. Treba je, da se še močnejše strnete v svojo organizaci-

jo Zv. rud. del. ter se s tem pripravite za nadaljni boj, kateri nas čaka.

Živela rudarska organizacija Zveza rudarskih delavcev!

Živele vse neodvisne strokovne organizacije v Jugoslaviji!

Železničarji.

VABILO

za progovno osobje, čuvaje, prožne odbornike in vlakovniške čuvaje.

Vsi sodrugi se vabijo na sestanek, ki se vrši 10. septembra t. l. ob 9. uri dopoldne v Zidanemmostu pri Mozarju.

Dnevni red:

1. Gmoten položaj,
2. obleka,
3. raznoterosti.

Sklicatelj:

Jakob Sojer.

Pozor na volivne imenike!

Pri popisovalnem uradu v Ljubljani so razpoloženi imeniki za volitve v občino in oblastne skupščine.

Volilno pravico ima vsak, ki je dovršil 21. leto, je naš državljan in ki biva vsaj že eno leto (oz. pol leta za obč. volitve) v Ljubljani, računano od dneva prve razgrnitve volilnih imenikov, t. j. od dneva razglasitve volitev. Po razglasu volitev bodo imeniki razpoloženi še 14 dni. Ker bodo volitve v ljubljanski občinski svet razglašene te dni, opozarjamo sodrugi, da se pravočasno pobrigajo, če so vpisani, da ne bo potem nepotrebnih pritožb. Volivne imenike si naj pogledajo zlasti oni, ki so šele julija ali pa avgusta bili eno leto v Ljubljani. Od ponedeljka 11. t. m. bodo volivni imeniki na vpogled v našem uredništvu.

Kdor bi ne bil vpisan, naj reklamira zase ali pa lahko tudi za drugega. Ugovor je vložiti pri mestnem magistratu. Priložiti je potrebna dokazila, ki jih je dobiti pri policiji, zlasti da je dotični že eno leto v Ljubljani. Kar se tiče starosti je predložiti krstni list ali pa delavsko knjižico.

Ne zamudite reklamacijskega postopanja!

Isto storite tudi po deželi, kjer so volivni imeniki pri obč. uradih razpoloženi.

Začasna delavska zbornica za Slovenijo v Ljubljani

posluje od 22. avgusta 1922 dalje v provizorični zgradbi na vogalu Dunajske ceste in Ceste na južno železnico.

Invalidi, vdove in sirote

pridite vsi v nedeljo dne 10. t. m. ob 10. uri dopoldne na javen protestni shod, ki ga sklicuje v dvorani Mestnega doma Centralni odbor Splošne organizacije vojnih invalidov v Ljubljani v smislu sklepa seje Središnjega odbora Ratnih Invalida v Beogradu s sledečim dnevnim redom: 1. Invalidni domovi in zdravilišča. 5. Služajnosti tovarišev. Vso invalidom naklonjeno javnost vabimo, da nam z obilno udeležbo pripomore do naših pravic. Centrala.

Jesenice.

IZJAVA.

Podpisani tem potom preklicujem napačno trditev, naperjeno proti sodr. Slibar Josipu, bolniškemu nadzorniku pri Bratovski skladnici na Savi, ter ga prosim javno, da mi kot sodrug oprost.

Žemva Jakob

tov. delavec na Savi.

Listnica uredništva.

Zaradi pomanjkanja prostora izide več člankov in dopisov še-le v prihodnji številki, med njimi cela rubrika iz stavbinskih organizacij.

„ Zbirajte za tiskovni sklad! „